

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru

judcând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Ivan Petru, născut la XXXXXX,
originar din XXXXXX, domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 21.07.2015 – 10.06.2016;*
2. *Instanța de apel: 25.06.2016 – 16.01.2017;*
3. *Instanța de recurs: 10.04.2017 – 01.08.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia din 10 iunie 2016, Ciobanu Ivan Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 6 000 de unități convenționale, echivalentul sumei de 120 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat pe termen de 7 ani.

Prin aceeași sentință, Ciobanu Ivan Petru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Ciobanu Ivan, exercitând funcția de ofițer de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție XXXXXX al Inspectoratului General de Poliție al MAI, în perioada 08 iunie 2015 - 10 iunie 2015, având în procedură materialele acumulate pe faptul încălcării regulilor de protecție a muncii soldate cu decesul

minorului Strogoteanu Stanislav, a extorcat personal de la Darii Maria mijloace financiare în sumă de 600 Euro, echivalent a 12 269,88 lei conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, în scopul de a nu porni o urmărire penală în privința ultimei și a lui Iacoban Gheorghe și a nu-i atrage pe aceștia la răspundere penală, conform prevederilor art.183 Cod penal.

Ulterior, la 11.06.2015, Darii Maria după o înțelegere prealabilă avută cu Ciobanu Ivan, s-a deplasat la serviciu acestuia în sediul IP XXXXXX al Ministerului Afacerilor Interne, amplasat în XXXXXX, unde în cadrul discuțiilor în biroul de serviciu a lui Ciobanu Ivan, la indicația ultimului i-a transmis mijloace financiare extorcate anterior în sumă de 600 Euro, echivalent a 12 269,88 lei conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei.

Imediat după ce a acceptat și a primit mijloacele financiare extorcate, Ciobanu Ivan a fost reținut în flagrant delict, iar mijloacele financiare au fost ridicate în cadrul efectuării percheziției biroului de serviciu al ultimului.

Acțiunile inculpatului Ciobanu Ivan Petru au fost încadrate în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal după indicii calificativi: *coruperea pasivă, caracterizată prin extorcarea, acceptarea și primirea personal, de către o persoană publică a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

Ciobanu Ivan este învinuit în aceia că, activând în funcția de ofițer de urmărire penală al IP Cimișlia, aflându-se în XXXXXX, susținând că are influență asupra procurorului în procuratura raionului XXXXXX, în gestiunea căruia se află cauza penală XXXXXX, pe faptul vătămării intenționate grave a sănătății lui Lupan Gheorghe, care au provocat decesul acestuia și pe faptul huliganismului comis de Fisticanu Mihail și Furtună Ilie, în perioada 25.02.2015-20.03.2015, a pretins de la Mocanu Vitalie mijloace financiare în sumă de 500 Euro, echivalent a 10 461,90 lei conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, în vederea influențării persoanei cu funcție de demnitate publică indicată, să emită o hotărâre favorabilă, în vederea eliberării de răspundere penală a minorului Țurcanu Dumitru, pe cauza penală indicată.

Acțiunile inculpatului Ciobanu Ivan Petru au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 326 alin. (1) Cod penal – *traficul de influență, caracterizat prin pretinderea personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procuror, de inculpatul Ciobanu Ivan și de avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului, care au solicitat:

– **Procurorul**, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, lui Ciobanu Ivan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa

funcții publice pe un termen de 10 ani. Totodată, Ciobanu Ivan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar conform prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor, de aplicat lui Ciobanu Ivan pedeapsă definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 10 ani.

În motivarea cererii de apel, a invocat blândețea pedepsei principale stabilite de prima instanță pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, însă este de acord în partea ce ține de aplicarea pedepsei complimentare sub formă de 6 000 unități convenționale.

De asemenea, apelantul a considerat ilegală sentința în partea ce ține de achitarea lui Ciobanu Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, menționând că, în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate probe plauzibile, care denotă că, inculpatul Ciobanu Ivan a pretins mijloace financiare de la Mocanu Vitalie, iar acest fapt este probat prin declarațiile ultimului, precum și prin rezultatele măsurii speciale de investigație efectuate, sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate de Ciobanu Ivan cu Mocanu Vitalie.

La fel, partea acuzării a considerat neîntemeiate obiecțiile părții apărării precum că, după reluarea urmăririi penale în cauza penală pornită în privința lui Ciobanu Ivan pe faptul traficului de influență nu au fost efectuate careva acțiuni de urmărire penală, deoarece urmărirea penală în cauza penală XXXXXX a fost reluată la 19.06.2015, din motivul că, era necesară ridicarea descifrărilor comunicărilor telefonice ale lui Mocanu Vitalie în vederea stabilirii faptului dacă acesta a purtat sau nu careva convorbiri telefonice cu părinții lui Țurcanu Dumitru, care se află peste hotarele Republicii Moldova în perioada în care Ciobanu Ivan a pretins mijloacele financiare în sumă de 500 Euro, iar ridicarea descifrărilor comunicărilor telefonice a fost efectuată la 29.06.2010;

– **Inculpatul Ciobanu Ivan și avocatul Tampei Tatiana în numele acestuia**, casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Ciobanu Ivan să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

În argumentarea cererii de apel au invocat că, prima instanță nu a respectat principiul contradictorialității procesului de judecată și a respins cererea prin care apelanții au solicitat numirea expertizei fonoscopice - judiciare, pentru stabilirea conținutului verbal integral al discuției din înregistrările audio-video din 11.06.2015, dacă sunt careva indici de modificare în procesul înregistrărilor sau după efectuarea înregistrărilor discuției din 11.06.2015; au fost făcute înregistrările audio-video din 11.06.2015 cu audio-video recorder RS51, dictofon Edic Tiny, audio-video recorder MSI; este în înregistrare vocea apelantului.

În acest sens, apelanții au invocat că, sunt nedeslușite fraze pe care le-au rostit părțile, se creează aparența că, sensul real al convorbirii este denaturat și lasă loc de interpretări, astfel că, pentru o cercetare obiectivă și sub toate aspectele a acestei probe, este necesară numirea unei expertize fonoscopice - judiciară pentru excluderea dubiilor în privința pertinentei probei administrate - înregistrarea audio-video a comunicărilor dintre inculpat și Darii Maria din 11.06.2015.

De asemenea, apelanții au menționat că, o altă probă a acușării sunt corpurile delictive - banii în sumă de 600 de euro ridicați în urma percheziției din biroul adiacent biroului de serviciu al inculpatului Ciobanu Ivan, rezultatele percheziției au fost declarate legale și confirmate prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12.06.2015. Însă în opinia apelanților, aceste rezultate nu au fost legalizate și astfel, instanța de fond a pus la baza condamnării inculpatului probe care nu sunt pertinente și nici legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpatul Ciobanu Ivan și avocatul Tampei Tatiana în numele acestuia, casată sentința Judecătoriei Cimișlia din 10 iunie 2016 în partea stabilirii pedepsei în privința lui Ciobanu Ivan și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Ciobanu Ivan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 6 000 (șase mii) de unități convenționale, echivalentul sumei de 120 000 lei (una sută douăzeci de mii de lei), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat pe un termen de 7 (șapte) ani.

În temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Ciobanu Ivan pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în perioada respectivă, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului Ciobanu Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal – *traficul de influență*, după semnele calificative *pretinderea personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*.

În această ordine de idei, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, a considerat că, prima instanță a conchis corect că, în acțiunile inculpatului Ciobanu Ivan nu se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, traficul de influență, culpabilitatea inculpatului în acest sens nefiind cert demonstrată.

Astfel, reieșind din conținutul stenogramelor anexate la materialele cauzei nu rezultă existența laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, menționând în acest sens, stenograma convorbirilor care au avut loc între Ciobanu Ivan și Mocanu Vitalii la 20.03.2015 în perioada 19:00 - 20:00, din care rezultă că, Mocanu Vitalii îi comunică lui Ciobanu Ivan că, ceia ce are de transmis îi va transmite a doua zi, deoarece mama lui Țurcanu Dumitru nu a reușit să-i transmită (f.d.149 Vol. I) și stenograma convorbirilor dintre Ciobanu Ivan și Mocanu Vitalii purtate la 21.03.2015, din care rezultă că, Mocanu Vitalii intenționează să-i transmit ceva, or acesta a spus: „să-ți dau niște, iar Ciobanu Ivan i-a spus să se liniștească, altfel o să se autosesezeze.”

Instanța de apel a subliniat că, în cadrul ședinței judiciare inculpatul a declarat că, a solicitat de la Mocanu Vitalii careva acte ce ar confirma calitatea lui de reprezentant legal al minorului Țurcanu Dumitru, care se afla în grija sa și care figura în cadrul dosarului penal aflat în procedură, iar Mocanu Vitalii i-a promis că, mama copilului, care se afla peste hotare, le va transmite, circumstanțe care nu demonstrează cu certitudine că, Ciobanu Ivan a pretins de la Mocanu Vitalii sau a acceptat bunuri, avantaje sau ar fi susținut că, are careva influență asupra procurorului de caz.

În afară de aceasta, din materialele cauzei rezultă că, în cadrul cauzei penale intentate pe faptul maltratării lui Lupan Gheorghe, minorul XXXXXX, protejatul lui Mocanu Vitalii, are doar calitatea de martor. Nici înregistrările audio-video nu dovedesc intenția inculpatului de a pretinde sau accepta bunuri, mijloace bănești, de a influența asupra procurorului de caz, nici nu rezultă că, acesta ar fi susținut că, are influență asupra acestuia pentru a-l determina să nu-l atragă la răspundere penală pe XXXXXX.

Deși reieșind din materialele dosarului rezultă că, au existat mai multe apeluri telefonice între Ciobanu Ivan și Mocanu Vitalii, acest fapt nu demonstrează existența vinovăției inculpatului privind comiterea infracțiunii de trafic de influență.

În acest sens, martorul XXXXXX a indicat că, împreună cu unchiul său Mocanu Vitalii au fost chemați de mai multe ori la Inspectoratul de Poliție inclusiv și prin telefon, pentru îndeplinirea acțiunilor procesuale pe cauza penală intentată pe faptul vătămării intenționate grave a sănătății lui Lupan Gheorghe, care au provocat decesul acestuia.

Cu referire la faptul că, Mocanu Vitalii a telefonat de mai multe ori un număr de telefon italian, acest fapt nu-l incriminează în vreun fel pe inculpat or, minorul

XXXXXX se afla în grija lui Mocanu Vitalii, părinții primului fiind peste hotarele țării.

În afară de aceasta, pe lângă faptul că, învinuirea adusă inculpatului privind traficul de influență este bazată pe presupuneri, instanța de apel a reiterat că, organul de urmărire penală nu a audiat părinții minorului XXXXXX pentru a elucida dacă inculpatul a pretins de la aceștia bani, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, urmează a fi tratate în folosul inculpatului, considerente pentru care, prima instanță a conchis legitim și întemeiat că, inculpatul Ciobanu Ivan urmează a fi achitat pe capătul de învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, din lipsa existenței faptei infracțiunii.

În ce privește învinuirea înaintată inculpatului Ciobanu Ivan privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal - *coruperea pasivă, după semnele calificative extorcarea, acceptarea și primirea personal, de către o persoană publică a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Ciobanu Ivan de săvârșirea infracțiunii imputate.

Deși inculpatul inițial nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, în ședința instanței de apel, în faza dezbaterilor judiciare și-a recunoscut-o și s-a căit sincer, vinovăția acestuia, fiind demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, latura obiectivă se realizează prin modalitatea de extorcare, acceptare și primire de bunuri. Extorcarea ca modalitate a coruperii pasive în contextul variantei agravante de la lit. c) alin.(2) art. 324 Cod penal s-a realizat prin modalitatea de punere a lui Darii Maria într-o situație care a determinat-o să-i transmită lui Ciobanu Ivan remunerația ilicită, în vederea prevenirii producerii efectelor nefaste pentru interesele sale.

Reieșind din materialele dosarului, extorcarea - se confirmă prin discuțiile inculpatului personal cu Darii Maria, precum și cele purtate prin intermediul telefonului, cu scopul de a o determina pe Darii Maria de a-i transmite suma de 600 Euro. Potrivit declarațiilor lui Darii Maria, inculpatul a avut inițiativa și a pretins suma de bani, acesta propunând transmiterea sumei de 600 Euro. În acest context, prima instanță a conchis corect că, infracțiunile de corupere nu se comit în public, fapt ce determină lipsa martorilor ce ar putea confirma declarațiile lui Darii Maria, dar totodată, adresarea nemijlocită a acesteia la Centrul Național Anticorupție denotă temeinicia celor relatate de ea.

Ținând cont de cele menționate, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate de partea apărării privind nevinovăția inculpatului în ce

privește infracțiunea prevăzută de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, or, în acțiunile întreprinse de către inculpatul Ciobanu Ivan se întrunesc cu certitudine elementele infracțiunii respective, dat fiind că, s-a stabilit cert că, inculpatul, acționând în limita obligațiilor funcționale și punând-o pe Darii Maria în situația ce a determinat-o să-i transmită inculpatului remunerarea ilicită în vederea neatragerii acesteia și a lui Iacoban Gheorghe la răspundere penală conform prevederilor art. 183 Cod penal, Ciobanu Ivan și-a realizat scopul urmărit, ce se include la componența de infracțiune imputată.

Cu referire la argumentele invocate de către partea apărării privind necesitatea efectuării unei expertize fonoscopice judiciare a înregistrării convorbirii purtate de către Ciobanu Ivan și Darii Maria, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, deoarece conform art.142 alin.(1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii.

Astfel, în speță, nu sunt necesare cunoștințe speciale pentru examinarea înregistrărilor, or, cele câteva cuvinte nedeslușite nu decid temeinicia probei respective. În afară de aceasta, concluzia instanței că, Ciobanu Ivan a extorcat bani de la Darii Maria rezultă inclusiv și din faptul că, aceasta s-a adresat Centrului Național Anticorupție și faptul că banii au fost găsiți în quantumul cerut de inculpat și în locul în care inculpatul i-a spus lui Darii Maria să-i pună.

De asemenea, a fost considerat neîntemeiat și argumentul apelantului precum că, percheziția biroului a fost înfăptuită cu încălcarea procedurii și că, percheziția de fapt a avut loc în altă încăpere decât cea autorizată, or, reieșind din materialele dosarului, rezultă că, *percheziția a avut loc în camera adiacentă biroului inculpatului*, care au o intrare comună și pentru a pătrunde și a ieși din biroul inculpatului, trebuie să treci prin camera respectivă. În afară de aceasta, legalitatea acțiunilor respective au fost confirmate de către judecătorul de instrucție.

În concluzie, cu referire la capătul de învinuire de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis legitim și întemeiat că, inculpatul Ciobanu Ivan este vinovat de comiterea infracțiunii respective și este pasibil de răspundere penală,

În ceea ce privește aplicarea pedepsei inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului Ciobanu Ivan, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal este una gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care nu se află la evidență la medicul narcolog și la medicul psihiatru, nu a fost atras la răspundere penală (f.d.62, vol. II), are studii superioare, se caracterizează pozitiv (f.d.54,102, vol. II), este tânăr, căsătorit, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, de

influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dar eronat a conchis referitor la necesitatea executării pedepsei cu închisoarea.

Totodată, dat fiind că, la săvârșirea infracțiunii inculpatul s-a folosit de funcția sa de polițist - angajat al Inspectoratului de Poliție Cimișlia pentru a săvârși infracțiunea, prima instanță a conchis corect de a stabili în privința inculpatului Ciobanu Ivan și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat.

Aceste împrejurări au convins instanța de apel că, reeducarea și corectarea inculpatului Ciobanu Ivan este posibilă fără izolarea lui de societate și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a conchis că, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința acestuia urmează a fi suspendată condiționat pe perioadă de probațiune, dacă în termenul de probă fixat acesta nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În acest context, instanța de apel a reiterat că, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de examinare a cauzei față de cele comise (în speță - recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal la etapa examinării cauzei în ordine de apel), cum vinovatul își apreciază fapta socialmente periculoasă și comportarea sinceră pe parcursul procesului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procuror, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, considerând că concluzia instanței de apel privind corectitudinea achitării inculpatului Ciobanu Ivan de sub învinuirea imputată în baza art. 326 alin. (1) Cod penal de către prima instanță, este una ilegală și neîntemeiată, deoarece instanțele de fond au dat o apreciere incorectă probelor administrate, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Concomitent, recurentul consideră că, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Ciobanu Ivan pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal și greșit a adoptat soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

În opinia acuzatorului de stat această pedeapsă nu este echitabilă în raport cu fapta săvârșită de către inculpat, menționând că acesta nu a recunoscut vina sa nici în cadrul urmăririi penale nici pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit consideră nefondate alegațiile acuzatorului de stat sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum și sub aspectul *aplicării pedepsei individualizate contrar prevederilor legale* inculpatului Ciobanu Ivan pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal, temeiul de drept prescris în pct. 10) Cod de procedură penală al normei indicate supra, care nu a fost indicat de către acuzatorul de stat în recursul declarat.

Astfel, Colegiul penal, analizând decizia atacată, conchide că temeiurile prevăzute de norma menționată supra, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, constatând, că concluzia instanței de fond privind nevinovăția inculpatului Ciobanu Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal – *traficul de influență*, după semnele calificative *pretinderea personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*, precum și vinovăția acestuia de săvârșirea infracțiunii imputate în baza art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal - *coruperea pasivă, după semnele*

calificative extorcarea, acceptarea și primirea personal, de către o persoană publică a bunurilor ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, este legală și întemeiată, deoarece corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Însă, verificând legitatea pedepsei stabilite inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului Ciobanu Ivan, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, dar eronat a conchis referitor la necesitatea executării pedepsei cu închisoarea, deoarece, analizând totalitatea circumstanțelor în speța dată, instanța de apel a considerat că, educarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, fiind aplicate prevederile art. 90 Cod penal, adică executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința acestuia a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune.

Colegiul lărgit reține faptul că, instanța de apel, la judecarea apelurilor declarate de procuror, de inculpatul Ciobanu Ivan și de avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, atât sub aspectul legalității achitării lui Ciobanu Ivan Petru de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, precum și asupra legalității pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit consideră neîntemeiate argumentele procurorului și în ce privește stabilirea pedepsei inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și în acest sens se relevă că, suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă,

ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Acest fapt fiind susținut și de către acuzatorul de stat prin recursul declarat (f.d.145, vol. IV).

Totodată, Colegiul menționează faptul că, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul săvârșirii infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei (alin. (4) art. 90 Cod penal), iar în speța dată, potrivit art. 16 Cod penal infracțiunea săvârșită de inculpatul Ciobanu Ivan nu fac parte din categoria celor indicate în norma menționată mai sus, astfel, se constată că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este posibilă.

Instanța de recurs ordinar ține să sublinieze, că potrivit practicii judiciare constante referitoare la individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane, iar aplicarea unei pedepse prea aspre poate să genereze la condamnat apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, Colegiul lărgit conchide că pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel este una echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța corect a ajuns la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită efectiv, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui **Ciobanu Ivan Petru**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Moraru Petru